

Küçük Bir Kız Tanıyorum Sekiz Yaşında

Nezihe Meriç (Gemlik, 28 Şubat 1924 – İstanbul, 18 Ağustos 2009) Karayolları mühendisi olan babasının görevi nedeniyle çocukluğu, doğudan batıya Anadolu illerinde geçti. Eskişehir Lisesi'nden (1943) sonra İÜEF Türk Dili ve Edebiyatı ile aynı üniversitenin Felsefe bölümlerine devam etti (1945). Verda Ün'le piyano çalıştı; Heybeliada İlkokulu'nda müzik öğretmenliği yaptı (1946-1954). Ankara'da, eşi Salim Şengil'in kurucusu olduğu Dost Yayınları'nın ve *Dost* dergisinin yönetiminde görev aldı (1957-1973). Bu tarihten sonra İstanbul'da yaşadı. İlk öyküsü ("Bir Şey") *Seçilmiş Hikâyeler* dergisinde çıktı. *Korsan Çıkmazı* ile 1962 TDK Roman Ödülü'nü, *Bir Kara Derin Kuyu* ile 1990 Sait Faik Hikâye Armağanı'nı, *Yandırma* ile 1998 Sedat Simavi Edebiyat Ödülü'nü, *Çavlanın İçinde Sessizce* ile 2004 Dünya Kitap - Yılın Telif Kitabı Ödülü'nü, son olarak da 2007 Mersin Kenti Edebiyat Ödülü'nü aldı. *Alacaceren, Les Matins de Benguisu* adıyla Fransa'da yayımlandı (L'Inventaire, Paris 2005).

Emine Bora (İstanbul, 1970) Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümü mezunu. 1993-2004 yılları arasında üç kişisel resim sergisi açtı; 2012'de "Yalçın Emiroğlu'ndan Günümüze 'Doğan Kardeş'le Büyümek" adlı karma sergide yer aldı. 1994 yılından beri çeşitli yayınevleri için çocuk kitapları illüstrasyonları yapıyor. *Bando, Doğan Kardeş, Milliyet Çocuk* gibi dergilerde çizimleri yayımlandı. Hem yazıp hem resimlediği *Dostum Badi* ve *Ali'nin Sıkıntısı* adlı iki çocuk kitabı var. 1999 yılından bu yana Metis Yayınları'nda editör ve kapak tasarımcısı olarak çalışıyor.

*Nezihe Meriç'in
YKY'deki kitapları:*

Edebiyat

- Yandırma (1998)
Toplu Öyküler I (1998)
Toplu Öyküler II (1998)
Korsan Çıkmazı (1999)
Alacaceren (2003)
Toplu Oyunlar (2003)
Çavlanın İçinde Sessizce (2004)
Çisenti (2005)
Gülün İçinde Bülbül Sesi Var (2007)
Aix - Londra - İstanbul Mektupları
(Orhan Suda ile birlikte) (2011)
Püf Noktası - İlk Öyküleri ve Yazıları (2011)
Bozbulanık 60 Yaşında (Özel Baskı) (2013)

Doğan Kardeş

- Zor Yokuşu - Seçme Öyküler (2010)
Küçük Bir Kız Tanıyorum Altı Yaşında (2016)
Küçük Bir Kız Tanıyorum Yedi Yaşında (2016)
Küçük Bir Kız Tanıyorum Sekiz Yaşında (2016)

NEZİHE MERİÇ

Küçük Bir Kız Tanıyorum Sekiz Yaşında

Resimleyen
Emine Bora

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 255
Doğan Kardeş - 67

Küçük Bir Kız Tanıyorum Sekiz Yaşında / Nezihe Meriç
Resimleyen: Emine Bora

Kitap editörü: Filiz Özdem
Düzeltili: Filiz Özkan

Grafik uygulama: Süreyya Erdoğan

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.ř.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

(Bu kitabın 1., 2., ve 3. baskıları 975-363-174-X ISBN numarasıyla
Ceren İncesu'nun resimleriyle yapılmıştır.)
1. baskı: İstanbul, Ekim 1993
Aradaki baskılar: Çınar Yayınları
YKY'de yenilenmiş 4. baskı: İstanbul, Eylül 2016
ISBN 978-975-08-3750-0

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř., 2016
Sertifika No: 12334
Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř.
Kemeraltı Caddesi No: 4 Karaköy Palas Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İÇİNDEKİLER

Ayşe Kaç Yaşında • 7

Yaş günü 1 • 13

Yaş günü 2 • 19

Okul • 29

Ah! Ayşe'nin Çok Dersi Var • 37

Ayşe Çok İncindi 1 • 43

Ayşe Çok İncindi 2 • 49

Arkadaş • 59

Acı • 67

Ayşe'nin Kafası Çok Karışıyor • 77

Sınıf Arkadaşı • 87

Pekiyi Pekiyi Pekiyi • 93

23 Nisan • 107

Tatil Yaklaşıyor • 119

Kış Bitti Bitiyor • 127

Ayşe Kaç Yaşında

Hayır işte hayır. Ayşe tam sekiz yaşında. Sarı Ayşe, istediği kadar, oh oh yapsın bakalım. Sekiz yaşında olan oymuş. Muş daa, Ayşe yedi yaşındaymış. Bir tek Gülizar, Ayşe'nin yanında. Öbürleri, anne, baba, anneanne Ayşe'ye karşı. Ayşe sekizine girmiş ama, tam yedi yaşındaymış. Ne diyor Gülizar Abla: "Ay anam, şu cahil kafamla ben bile biliyorum. Ayşe, geçen yıl yedi yaşındaydı. Bu yıl sekiz." Ama onun da kafası karışık. İkide bir söyler bunu. Bir de, anneanne karıştı işin içine. Kırmızı kırmızı ojeleri sürerek. Anne kızıyor. Açık renk sürmesini istiyor ama anneanne dinlemiyor. İşte, kırmızı tırnaklarıyla bir bir sayıyor. Hesaplar kitaplar yapıyor. Anneyi daha çok kızdırıyor. Diyor ki anne: "Canım bırakın benim kızımı. Kaç yaşında olmak istiyorsa olsun. Büyüyünce nasıl olsa anlayacak Hanya'yı Konya'yı." O zaman anneanne de ona alışmalıymış. Alışmayacak Ayşe işte. İşte! Üf!

Ayşe usulca parmak hesabı yapmıyor mu? Yapıyor ama, işin içinden çıkamıyor. Şimdiiii, Ayşe ne zaman doğdu? 1985'te doğdu. Tamam. Hadi sayalım. Seksen beşte bir. Seksen altıda iki, seksen yedi-

de üç, üüüüç, sonra seksen sekizde dört, seksen dokuzda beş, doksanda altı, doksan birde yedi. Hadi bakalım, doksan ikide sekiz, nasılmış, doksan üçte dokuz. Nee? Ay n'oldu şimdi? Gene karıştı. Yani şimdi, dokuz yaşında mı Ayşe? Az önce saydığında doğru çıkmıştı. Ne karışık iş! Peki şimdi kaç yaşında Ayşe? Yedi mi, sekiz mi, dokuz mu? Dokuz yaşında olur mu canım üüüf!

Ayşe kaşlarını çatıp suratını asıyor. Aman o ne surat öyle. Dudaklarını da büzmüş, uf uf uf... Anneanne de sigarayı yakar. Hah hah ha güler. Bir de güler. Kaşıyla gözüyle Ayşe'yi gösterir. Sanki Ayşe görmüyor göz kırptığını. O da kalkar, ayaklarını sürüye sürüye odasına gider işte. Dıngır da dıngır hah ha! Hâlâ bir şeyler söylüyor anneanne. Dinlemeyecek Ayşe işte. İşaretparmaklarıyla kulaklarını tıkayacak. Sevgili koltuğuna büzülüp oturacak. Sekiz yaşında işte. Kim ne derse desin.

Anne her zaman imdada yetişir. İşte geliyor Ayşe'nin yanına. Onu kucığına alıp koltuğa oturuyor. Ayşe'nin saçlarını öpüyor. Ayşe kızdı, suratını astı diye, onun taklidini yapıp gülüyor. Sonra, yavaş yavaş anlatıyor. Başlıyor konuşmaya. Anne diyor ki:

“Ayşeciğim, şimdi iyi dinle. Bak, ikimiz de gözümüzün önüne getirelim. Bugün minicik bir bebek doğdu diyelim.”

“Serim gibi mi?”

“Hah, iyi aklına geldi. Serim gibi bir bebek doğdu diyelim. Başladı vüey vüey ağlamaya.” Ayşe, dayanamıyor gülüyor.

“Küçükken öyle, vüey vüey diye ağlıyordu. Şimdi büyüdü. Nannaaa nannaaa diye ağlıyor.”

“Evet. Dana oldu dana. Şimdi bu ınga bebek, bu sabah doğdu diyelim. Yarın sabah olduğunda, ne kadar yaşamış olur?”

“Biliyorum. Yirmi dört saat. Yirmi dört saat de bir gün demektir. Biliyorum.”

“Aferin. Yani bebek, ertesi sabah, bir günlük olur. Sonra, iki gün, üç gün derken, otuz gün tamamlanınca ne denir?”

“Ne denir?”

“Bebek bir aylık oldu denir. Sonra, iki aylık, üç aylık, dört aylık, altı aylık, sekiz, on, on bir aylık olur. Derkeeeen, on iki ay tamamlanır. Ama...” Ayşe ellerini çırpıyor neşeyle. Anne gülüyor.

“N’oldu şimdi, durup dururken?”

“On iki ay, bir yıl eder. Babam bana öğretti. Bir hafta yedi gün, bir ay otuz gün.”

“Bilmiş Ayşe seni! Şimdi, şu bebeğin yaşını tamamlayalım. Bebek on iki ayını tamamlayınca, on iki aylık denmez, bir yaşını bitirdi denir. O zaman ne olur, ikinci on iki aya başlamış olur. Bebek bir yaşının üzerine oradan gün almaya başlar.” Ayşe,

annesinin kucağında oturmanın getirdiği rahatlığı kaybediveriyor. Çünkü hemen kafası karışıyor. Şimdi Ayşe kaç yaşında yani? Anne, sürdürüyor sözünü.

“Şimdi seni alalım.”

“Serim’i alalım.”

“Olur. Serim şimdi on iki ay yaşayıp bir yaşını tamamladı. Başladı ikinci yaşından gün almaya. Yakında, ikinci on iki ay bitecek, Serim üç yaşına girecek ama, asıl, tam tamına iki tane yılı olacak. Yani iki tane on iki ay. O zaman ne denir, iki yaşında denir.”

“Ama neden üç yaşında değil?”

“Anlattım ya, üçüncü yaşından gün alıyor ama...”

“Üfffff!”

“O üfü benim çekmem gerek. Bu kadar akıllısın sözde ama, bir şu yaş işini anlayamadın.”

“Anladım işte. Benim yedi tane on iki ayım var.”

“Aferin işte. Tamam. Sonra?”

“Sonra, ama, dur şimdi, şey, yaş günüm gelince, sekiz yaşında olacağım.”

“Hadi hoppa bakalım. Senin kafan fena karıştı. Şimdi bırakalım, ben sana sonra gene anlatırım. Bak anneanne gidiyor galiba. Hadi gel geçirelim.”

“Ya! Ben geçirmeyeceğim.” Ara yerden, aynanın karşısında ceketini giyen anneannenin sesi geliyor.

“Neler duyuyorum? Kargalar ne kötü şeyler söylüyor. Benim kızım hiç öyle şeyler söyler mi? Gel bakayım yanıma. Gel anneanneye bir öpücük ver.” Ayşe, beş karış suratla çıkıyor odasından. Anne telefonda arkadaşıyla konuşuyor. Anneanne soruyor:

“Söyle bakalım, yaş gününde ne istiyorsun anneanneciğinden? Öbür gün müydü senin yaş günün? Bugün ayın kaç?” Ayşe hiç sesini çıkarmadan aralıktan çıkıp büyük odaya giriyor. Gidip annesinin kucığına oturuyor. Anne gülüyor.

“Koca bebek” diyor. Sonra telefondaki arkadaşına anlatıyor.

“Ayşe’ye söylüyorum. Okula gidecek artık. Kocaman kız. Hâlâ kucak istiyor. Efendim? Yok yaş günü, yarın değil öbür gün. Valla bilmiyorum. Ne yapacağımıza daha karar vermedik. Yok canım! Yedi bitip sekize girecek. Evet, geçen yıl da gidebilir-

di okula ama, kızamık çıkardı biliyorsun. Arkadan su çiçeği bir de ağır grip. Yollamadık. Zaten parmak kadar bir Şey.” Ayşe kıkırdıyor.

“Parmak kadar sensin bakalım.” Anneanne bakıyor ki annenin konuŐması bitecek gibi değil, sokak kapısının oradan el sallıyor. Ayşe’ye de bir öpücük yolluyor. Ayşe annesinin kucacđından inip kapıya kadar gidiyor. Anneannesine, “Güle güle” diyor. Anneanne gülerek kapıdan çıkıyor. Kapıyı kapıyor.

Ayşe, anneannesine el sallamak için balkona doğru yürüyor. İki gün sonra yedi yaŐı bitecek olan küçücük bir kız.

Yaş Günü 1

Çok güzel olacak çok. Artık anne, baba, Ayşe evden üçü beraber çıkacaklar. Nereye? Nereye olacak, herkes kendi işine. Ay Ayşe'nin de mi işi var? Elbette, olmaz olur mu! Ayşe bugüne bugün okullu oluyor. Baba işine, anne bankasına, Ayşe okuluna. Yaşasın! Amaa, Ayşe herkesten önce dönecek eve. Anahtarıyla kapıyı açacak, ay tabii, ne sanılıyor acaba, Ayşe'nin de anahtarı olacak tabii. Kendi anahtarı. Annesi onu bir kurdeleye bağlayıp boynuna asacak Ayşe'nin. Okul gömleğinin altında, hiç kimse görmez. Bir yıl ya da iki yıl, hadi üç olsun, iki üç yıl sonra Ayşe büyüyüp de abla olunca, anahtarını çantasına koyacak. Anne de okula ilk gittiğinde, anneanne böyle yapmış. Anahtarı annenin boynuna asmış. Böylece anneyle Ayşe, ikisi birörnek.

Daha başka ne havadisler var Ayşe'nin büyümesi üzerine. Ayşe bunların hepsini bir bir anlatıyor aklından babaannesine. O da Ayşe'ye hep "Aferin benim akıllı kızım. Yavrurum. Maşallah senin akıllarına" diyor. Ayşe o zaman, babasının